

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Overførsel af indkomstunderskud til senere eller tidligere indkomstår) [af Bernhard Baunsgaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 194. Fremsat 2/4 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Dette forslag fra det radikale venstre går jo ud på nogle ændringer i ligningslovens § 15, således at adgangen til at overføre indkomstunderskud til andre indkomstår udvides; som bekendt kan et underskud efter de nuværende regler føres frem, således at det kan udlignes i indkomstoverskuddet i de to følgende år.

Det radikale forslag indebærer to ændringer af den nuværende ordning. For det første foreslår man adgangen til at fremføre underskud udvidet således, at man skal have ret til fremførsel i 5 år efter underskudsåret mod de nugældende 2 år. For det andet — og det er det nye — foreslår man, at der skal være adgang til i stedet for fremførslen at begære underskuddet ført tilbage, således at det kan bringes til fradrag i den skattepligtige indkomst for de to nærmest foregående år.

I bemærkningerne til forslaget anføres det, at det er et led i det radikale venstres erhvervs- og beskæftigelsesfremmende politik til bekæmpelse af den økonomiske krise. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at det er nødvendigt med en aktiv indsats for at bekæmpe den nuværende krise, jeg er mindre enig i, at dette forslag er særlig egnet i den forbindelse.

Lad mig først knytte nogle kommentarer til den udvidede adgang til at føre underskud frem. Efter forslaget skal dette gælde for underskud i indkomståret 1974 og senere år. Allerede efter de gældende regler kan man fremføre et sådant underskud til 1975 og 1976; det vil altså sige, at den udvidede fremførselsadgang kommer først til at virke fra 1977, og det er vel åbenbart klart, at en sådan adgang ikke kan påvirke den øjeblikkelige beskæftigelsessituation.

Den nuværende 2-årige fremførselsadgang må som hovedregel anses for tilstrækkelig til at afbøde de utilsigtede virkninger af en perio-

deafgrænsning på 1 år, og jeg må derfor anse den foreslåede udvidelse til hele 5 år for at være temmelig overflødig.

Med hensyn til den foreslåede tilbageførselsadgang til de to foregående indkomstår stiller sagen sig noget anderledes. Medens en fremførsel af underskud betyder en mindre skattebetaling i fremførselsåret, er en tilbageføring ensbetydende med, at skatteyderen kan kræve en allerede betalt skat tilbage fra det offentlige. Dette vil naturligvis bedre den enkeltes likviditet, på den anden side er der tale om en type støtte, der gives i flæng og uden garanti for, at disse penge, som staten udbetaler kontant, nu også kommer erhvervslivet til gode. Støtten kan gå til virksomheder, der allerede er ophørt, og som ikke kan hjælpes i gang igen ved hjælp af skattetilbagebetalingen; her bliver det antagelig først og fremmest kreditorerne, der får glæde af beløbet.

Det forekommer mig, at det ville være mere hensigtsmæssigt, når staten skal udbetale penge til støtte for erhvervslivet, at dette så sker som lån eller tilskud til nærmere bestemte formål. På den måde kan man til en vis grad sikre sig, at udbetalingen får den tilsigtede effekt; dette har man efter min vurdering ingen garanti for med den her foreslåede ordning.

Forslagsstillerne nævner i den skriftlige fremsættelse, at de er opmærksom på, at de foreslåede regler om tilbageførsel skal suppleres med bestemmelser, der kan sikre, at forslaget ikke åbner mulighed for misbrug. Det vil nu ikke være så let at fastsætte sådanne regler, endsiges at administrere dem; forslagsstillerne nævner selv det forhold, at underskuddet kan være fremkaldt ved afskrivninger, der står i misforhold til virksomhedens behov. En generel regel om, at så og så stor en procentvis afskrivning aldrig står i misforhold til virksomhedens behov, vil jo være en ret vilkårlig regel og vil vel derfor næppe opfylde forslagsstillerens ønske. På den anden side vil en ordning, hvorefter det er overladt til de lokale ligningsmyndigheder at skønne over behovet for afskrivninger, sikkert også være ret utilfredsstillende.

Det kan vel nok også virke noget urimeligt, hvis negativ indkomst, der ikke skyldes virksomhedsunderskud, men er rent spekulationsunderskud, kan føres tilbage.